

У ПОСЕТИ ТИТОВОМ РОДНОМ СЕЉУ КУМРОВЦУ



Председник републике Јосип Броз-Тито

ТИТОВА РЕЧ

Има ли радост грањаци?
Сновима има ли мејер?
Има ли чега светлијег
од златне сунчеве пређе?

Пролећни дан је био,
голубје крило вито,
по светлом зраку сунчевом
међ нас је дошао Тито.

Погледе побра нам редом,
Ко клајсе жетелац руком,
а срца, звона, звона, испуни
пламених мисли звуком.

Обасја прошлост за нама,
пред нама разастре поље.
И преко грањаци моћи
кренусмо свагом лућом.

Отад су многи дани,
године прошле ткања
ал срце непрекидно
ко звао гласом тим одзвања

И сада, тих у радости,
жањући јавом снове,
ја велим, нигде светлијег
од топле речи Титове.

М. Панић — Сурей

У јушарњим часовима мајског дана пушнички воз јурио је новосаграђеном пругом на којој су се Шуи Шамо још виделе групе њених градишља—војника ЈНА. Кроз клисуру Зеленак воз је улазио у широко Кумровачко поље. С обе стране реке Сушле простиру се узорно обрађене њиве, бујне ливаде, а Шамо даље по оближњим брдељцима винагради. У мају је овде пејсаж изванредан и сваки пушник већ на први поглед бива импресиониран.

—Лей је овај крај, што није само прича, заиста је лей Кумровец и његова околина—рече ми сапушник при изласку из воза.

Кумровец је село као и свако друго, а ипак се издваја од осталих, привлачи на себе пажњу и симпатије. Људи долазе да га виде и да му се диве не само зато што је лейо, већ и због што га што нам је свима драго.

Јер, ето, шу, у тој скромној сеоској кући поред пуша, родио се и провео своје детињство друг Тишо. Кумровчани су на то поносни, а други су мало завидни, па ипак сусрет гостину са људима из Кумровца увек је присан.

Родна кућа друга Тиша је оригинална, а и намењена још како је изгледала када је у њој живео друг Тишо.

—Овде је сваког дана живо као у кошници—каже чувар куће. Број посетилаца стално расте. Ове године долазе специјални возови са

групама до близу хиљаду људи. Неких дана у Кумровцу се нађе до 10 аутобуса са излешницима. Мање групе и појединци навраћају преко читавог дана. Од 1—16 маја евидентирано је 17.280 посетилаца. Нарочито је био свечан испраћај штафете младости. Дакле, Кумровец је постао једно од најоменијенијих излешница.

Књига ушисака је пуна дирљивих забележака писаних руком радника, службеника, сељака и војника. Али ипак, све их карактерише једна сличност—изрази су бескрајне оданости и љубави према другу Тишу.

—Са радошћу сам посетио Тишову кућу по Шрећи пуш—записао је разводник Салковић.

—Били смо ти доследни следбеници за време НОБ, остајемо и надаље. Желимо ти добро здравље и дуг живот, да нас дуго водиш—заштим следе поштомичи веће групе чланова једног радног колектива.

—Пут кроз наше пушомо Хрватско Загорје, као и поседа родном месту друга Тиша остаће у сећању, нас деце Шрајна усјомена—забељежио је један пионир испред групе од 760 ђака.

—Много сам задовољан што ћу моћи да причам мојој фамилији у Србији да сам посетио кућу где се родио и живео најбољи син југославије—што су осећања глас говорили: „Довиђења, војника Драга Белића, једног од учесника на градњи железничке пруге у Кумровцу.

И тако безброј радосних осећања ређа се даље. Људи су их стављали на харџији према својим способностима, течно и испрекидано, писали ћирилицом и латиницом, дијалектима свих наших крајева, а многи су стављали да шум и свој пошис да би се знало да су и они били шу и да се придружују том великом Шаласу одушевљења са којим радни људи и ове године очекују и славе 65 Тишов рођендан.

Интересантно је погледаши и нову осмогодишњу школу у Кумровцу. Импозантна је то зграда, учионице и кабинети су савремено опремљени. На улазним вратима пише: „У родном месту свог Врховног команданта ову зграду саградила је ЈНА“. Лей је и хошел, завршена је нова пруга, а од велике важности биће регулација вијугаве реке Сушле, али све се то може видети и у другим нашим крајевима.

Међушим, оно што је најзначајније свакако је ушисак о величини раздраганих малишана, омладинаца и осталих радних људи, који свакодневно дефилују кроз Кумровец, а онда јуни среће и поноса враћају се увече назад.

Сунце је већ било ниско када се воз враћао за Загреб. Деца су махала марамама, људи поздрављали руком и шеширом, а сви као у један глас говорили: „Довиђења, Кумровец! Ојеш ћемо ти доћи!“

М. Појовић мајор

БОРАВАК ПОЉСКИХ РАДНИКА У КРАЉЕВУ

Враћајући посету Радничком савету Фабрике вагона, прошлог понедељка по подне у Краљеву је допутовала делегација Фабрике вагона „Новотки“ из пољског места Зелена Гора. Делегацију сачињавају једанаест представника радничког савета, управног одбора, син-

дикалне подружнице и пољске радничке партије Фабрике „Новотки“.

Добродошлицу гостију пожелио је директор Фабрике Сава Цветковић, а испред фабрике „Новотки“ захвалио се директор Роман Шварц. После пријема гости су положили

венце на гробове жртава фашистичког терора.

Другог дана боравка пољска делегација је обилазила неке погоне предузећа интересујући се за производњу и користећи прилику за размену искустава из области радничког самоуправљања.

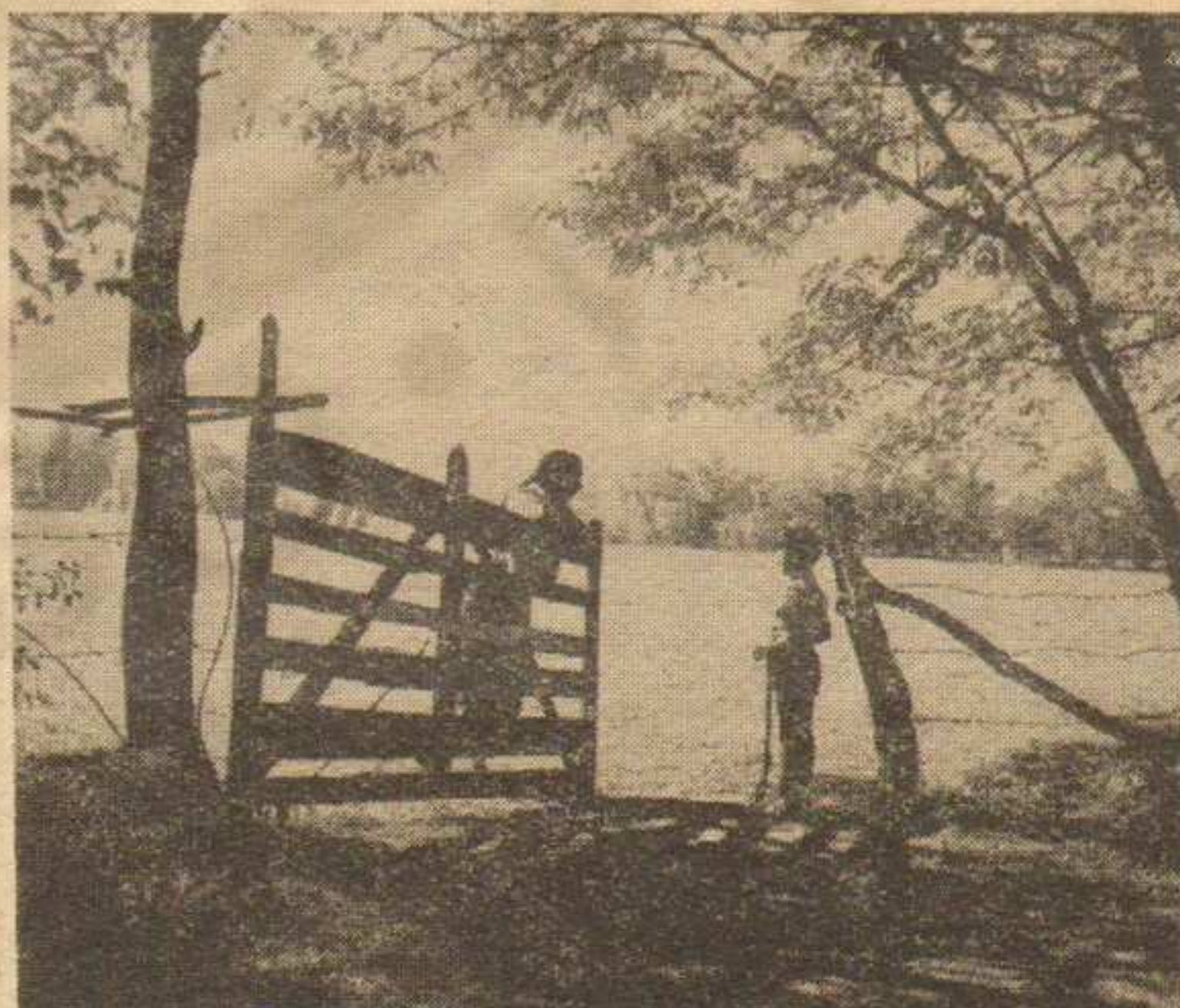
Истога дана у присуству гостију најбољим радницима Фабрике вагона предата су одликовања указом Председника републике за заслуге на раду. Затим су чланови КУД „Абрашевића“ извели богат културно-забавни програм.

Чланови пољске делегације Фабрике „Новотки“ који бораве у нашој земљи као гости Фабрике вагона у Краљеву задржали су се три дана у Краљеву.

Ноћна трка „Ибарских новости“

● Читајте о томе извештај на осмој страни.

На ошвореној капији...



У трептају светлости, између плаветнила и зеленила, они су увек први.

Игра, учење и разговори то су њихове радости, бриге и мисли.

Младост је свуда...

УПУЋЕНЕ СУ ЧЕСТИТКЕ ПРЕДСЕДНИКУ ТИТУ

У уторак после подне, нешто пре 17 часова, на Тргу Маршала Тита било је доста света. Ту су стајали ђаци са букетима цвећа у рукама, поред својих професора, војници у ставу вољно, радници и мноштво грађана. Киша је досадно лила, али сви су мирно очекивали носоце поздравља народа нашег краја упућених другу Титу.

Када су се појавили први носоци штафете Младости, сви су од срца запљескали. Пионири су носоце обасули цвећем.

А, онда, зачуле су се дрхтаве речи, збуњене, да би мало касније глас омладинаца, који је читао поруку—поставио чвршћи, одлучнији.

„Драги наш друже Тито. Носимо ти поздраве рудара Баљевца...“ затрепериле су речи.

После, низали су се поздравни радника Магвохрома, земљорадника из Жиче...

Било је доста збуњених читача, али у свим гласовима било је топлине и жеље:

„Да нам још дуго поживиш, драги наш друже Тито!“

Несигурне речи заменио је звучан глас секретара Среског одбора Социјалистичког савеза Мише Рудњанина. Говорио је о Титу. Његовом животу и делу.

На крају упућен је телеграм у коме се Председнику Републике другу Јосипу Броз Титу честита 65 рођендан, жели још много успеха у раду и дуг живот.

ДОГАЂАЈИ

ЛОГОРОВАЊЕ ПРЕДВОЈНИЧКЕ ОБУКЕ

Упорност, смисао за колективни живот и чврста повезаност са народом најпозитивније су особине, оне највише доприносе да човек постане достојан грађанин земље која у свом развоју иде напред

— рекао је друг Тито у разговору са директором листа „Младост“

Поводом прославе Дана младости и свог рођендана, Председник Републике Јосип Броз-Тито, одазивајући се молби редакције „Младости“, примио је директора листа друга Будислава Шошкића и добро раслоложен, у току једночасовног разговора изнео неке своје утиске и мишљења о многим питањима.

— Дозволите друже Председниче — обратио се председнику Титу друг Будислав Шошкић — да Вас у име редакције „Младости“, листа Народне омладине Југославије, замолим да за наше читаоце кажете нешто о томе који Вам је био најдражи а који најтежи тренутак у животу?

— Не би се могло — одговорно је председник Тито — говорити о једном тренутку, јер их је било много, и лепих и тешких. Ја бих изнео само неке који су се највише задржали у мом памћењу. Ту прије свега долази оно вријеме кад сам био у бившој Русији, у доба Револуције када сам видео побједу Револуције, побједу радничке класе. То ме је заиста силно одушевило и то никад не могу заборавити. Други такав моменат био је код нас, кад смо побједили у овом рату, нарочито кад сам први пут дошао у Београд и кад смо послје тога наставили да гонимо непријатеља на Сремском фронту и даље. Разумије се да је било и много других и лепих и тешких момената.

Тешких момената, међутим, било је више него лепих. Било их је чак и врло тешких. Ја већу говорати о свом тешком животу прије Првог светског рата, а за вријеме њега морао сам 13 мјесеци непокретан лежати у болници а затим радити као заробљеник. Није то било лако. Ја ћу говорити о тешким данима у животу, а не о тренутним тешкоћама којих је много било.

Тешко ми је било напријер, када сам видео да наша Партија, 1937 године, стоји пред распуштањем, тојест када је Коминтерна хтјела да је распусти. Тешко ми је било кад сам видео да су фракционашке борбе одвеле Партију заиста до руба њене пропасте. Били су то тешки тренуци. Треба да напоменем и оне које сам преживљавао у Москви, у вријеме кад сам радио на томе да се сачува наша Партија и да се ликвидира франкционашка борба при чему је требало да пребројам и тешкоће које сам имао са разних страна. То су најмаркантнији тешки тренуци.

Разумије се, било је тешких тренутака и у току рата. И то не мало. Најтеже ми је увијек било када се у току непријатељских офанзива и тешких борби радило о спасавању рањеника. Тежак ми је био тренутак 1941 године на Златибору, кад смо морали оставити 300 рањеника, које су Нјемци послје побии. Ми тада нисмо могли сас да евакуишемо. Нисмо за то имали могућности, ни времена, ни средстава. Исто тако, тешко ми је било у Четвртој офанзиви, када сам гледао како људи просто умиру на путу од исцрпљености. Тешки ми је било и у Петој офанзиви, нарочито у моментима када сам видео да нећемо моћи да списимо све рањенике. То су тешки тренуци који су се најдубље увезали у моје памћење. Мислим да није потребно да их више набрајам, јер је и ово доста. Иначе, кад бих почео да размисљам сетно бих се још многих тешких тренутака. Узевши у целини читав живот је био веома тежак.

Москва

БУЛГАЊИН УПУТНО ПОРУКУ ГИ МОЛЕУ

Председник совјетске владе Булгањин упутно је ових дана личну поруку председнику француске владе Ги Молеу.

Совјетски премијер предлаже у својој поруци да се приступи решавању проблема европске безбедности. С тим у вези совјетска влада указује на своје раније предлоге о закључењу пакта о ненападњу између земаља — чланица Североатланског и Варшавског савеза.

Ако се још не може постићи споразум о укидању свих страних војних база на територији европских земаља, истиче се у личној поруци премијера Булгањина, требало би приступити заједничком смањењу оружаних снага САД, Велике Британије и француске стационураних на територији земаља чланица Североатланског пакта, као и оружаних снага совјетске армије смештених на територијама земаља — чланица Варшавског савеза.

Лондон

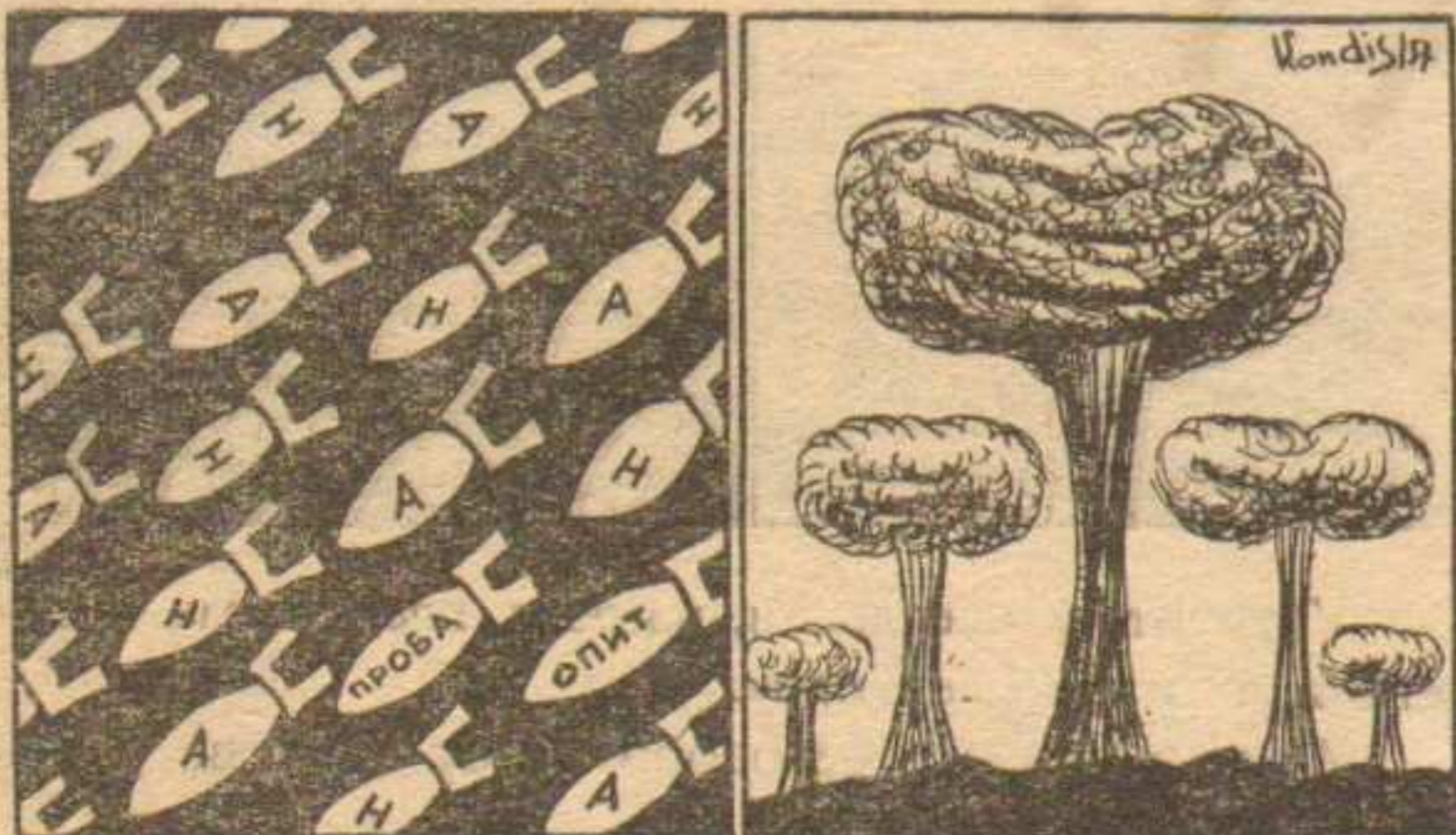
ПРОТЕСТ БРИТАНСКИХ НАУЧНИХ РАДНИКА ПРОТИВ ПРОБА НУКЛЕАРНИХ ОРУЖЈА

У понедељак је око 22.000 чланова британског удружења научних радника усвојило резолуцију у којој се предлаже гетингенски апел 18 немачких научника за забрану продукције нуклеарног оружја.

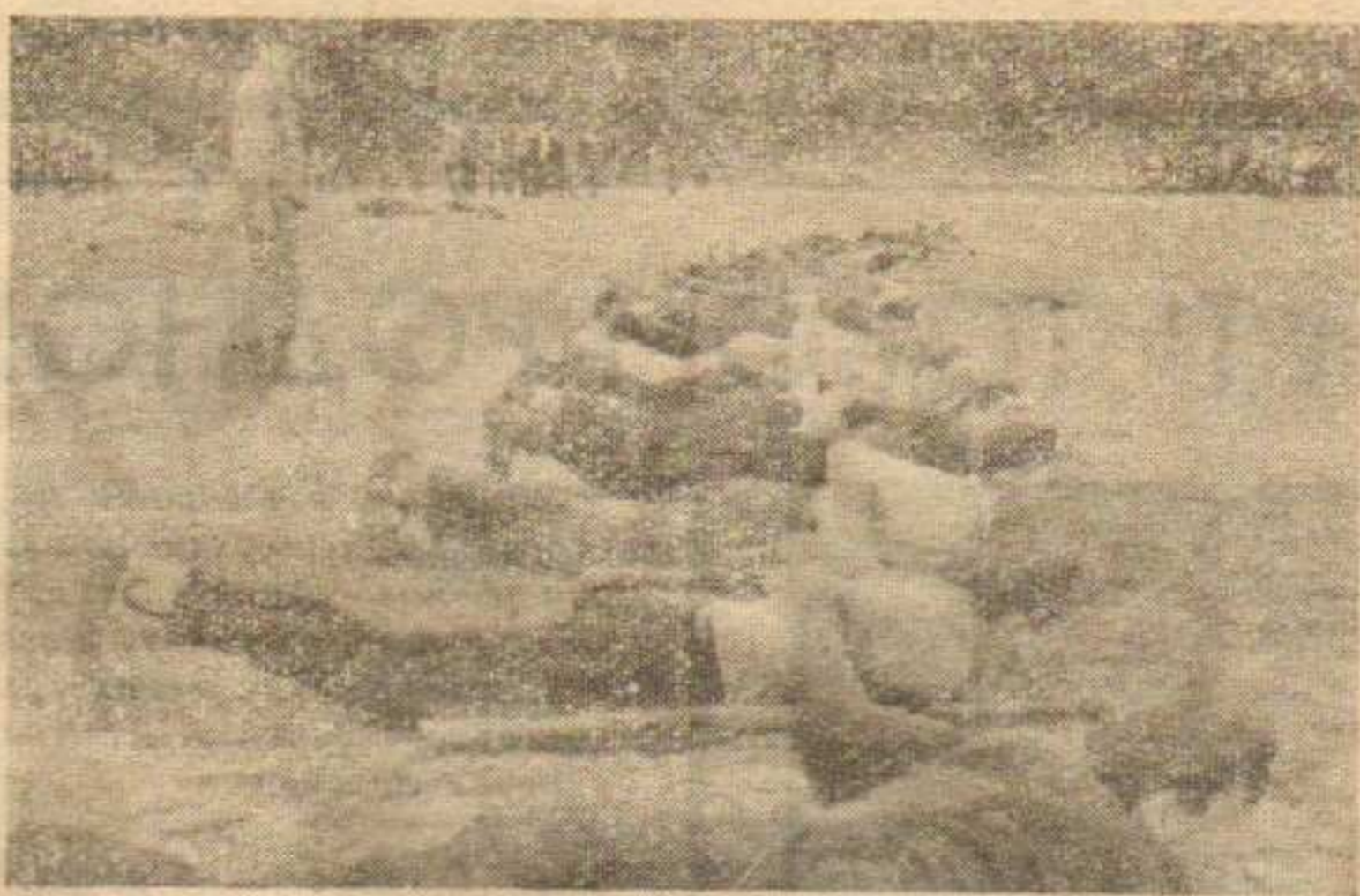
У резолуцији се позивају научници свих земаља да следе пример немачких колега.

Чланови овог удружења осудили су решеност британске владе да изврши проба нуклеарног оружја и позвали три земаља да одмах обуставе проба нуклеарних оружја.

ПОСЛЕ ПРОЛЕЋНИХ КИША...



...НИКЛЕ СУ ПЕЧУРКЕ



За време обуке

Баракe смештене поред пута Рашка-Нови Пазар, недалеко од Рашке, изгледају ових дана свечаније него обично. Ту логорују омладинци са територије бившег среза студеничког. Неколико стотина омладинаца спрема се за војнички позив.

Логорује се по годиштима. Младићи рођени 1938 године завршили су са логоровањем. Ове године они су последњи пут логоровали као омладинци предвојничке обуке. Сада чекају одлазак у ЈНА, где ће наставити да се војнички оспособљавају, како би били

Војничко шесмо

ПОЛАЗАК ЗА ЕГИПАТ

Освануо је 24 новембар. Требало је да се укрцамо на брод који ће нас одвести у далеку Африку. Извршене су последње припреме. Командант одреда Никола Радошевић извршио је смотру постројеног одреда у Шибеничкој луци. Кренули смо полаком ка броду који је требало морем да нас пребаци на нови задатак. Маса Шибеничана су изашле да нас поздраве.

У сећање ми се највише урезао један моменат. Мајка нашег друга Вице Ковача дошла је да испрати свог сина. Са њом су били Ковачева сестра и девојка. Оне су из једног села, недалеко од Шибеника, дошле да појеле срећан пут свом најдражем. Мајка се храбро држала. Загрлила је и изљубила сина, али сузе није пустила. Са сестром и девојком већ није био такав случај. Опраштања им није било доста. Пришле су пред строј и пољубиле га задњи пут.

Док се „Партизанка“ спрема за полазак у луци се орила песма, играло се козарачко коло. А онда је почело укрцавање. Фоторепортери и новинари имали су пуне руке посла. Желели су да што више свиме и забележе. Ми смо били весели и горди што смо

баш ми између многих одабрани да идемо за Египат.

Тачно у 15 часова зачуо се писак „Партизанке“. Кренули смо. Песма се и даље орила. За нама је пловио на неких стотинак метара „Триглав“.

Миље су почеле да се вижу...

Александар Мирјанић војник Одред ЈНА у Египту



Мирјанић и Пећанац

Деца палих бораца у посети нашем ваздухопловном гарнизону

Поводом прославе Петнаестогодишњице РВ командант Ваздухопловног гарнизона примио је на дан 21 маја у посету децу палих бораца Општине Краљево.

У разговору, који је провео са њима, потпуковник Вучелић је указао деци на потребу што бољег учења и владања, да буду пример другој деци по школама, јер ће једино таквим радом моћи успешно да следе пут у нови живот за који су се борили њихови родитељи и дали своје животе. Том приликом деци су подељени скромни поклони у књигама, а јаку

VI разреда Осмогодишње школе Пешивац Слободану из села Адрана прелато је и комплет одело.

Поред тога командант ваздухопловног гарнизона је двојици из Индустриске школе Јовчић Миљивоју и Поповић Милану доделио награде које су биле расписане од стране Команде за најбоље писмене разове у школи поводом 21 маја Дана РВ. После уручивања ових поклона, деца је припремљена закуска и остатак времена проведен са њима у веома расположењу и песми.

Перовић Гојко

спремни да се у случају потребе ставе у одбрану своје Социјалистичке отаџбине.

Сада се на логоровању налазе младићи рођени 1939 године. Иако још млади, они са пуно озбиљности прате војну наставу коју са њима изводе резервни официри сваког дана пре подне. Поподневни часови испуњени су културним радом, спортским такмичењима и предавањима из разних области нашег друштвеног живота, која одржавају активности ССРН из Рашке.

Одмах при доласку у логор стиче се утисак да у њему живи дисциплинован колектив. Беспрекорна чистоћа влада свуда околу. Просторије уређене, лежаци скупљени, покривени небима и глатко поравнати.

Руководство омладинског актива, који је оформљен у логору, уз помоћ команде логора, сместило је у једној просторији свој културни кутић. Та просторија највише окупља омладинце у слободним часовима. Снабдевена са разним географским картама и сликама, она је заиста привлачно место. У њој, у слободним часовима редовно, дежурају по два омладинца те, поред осталог, дају објашњења из појединих питања омладинцима.

Штампа се у логору редовно прима. Она се чита по групама, те се тако употпуњују дневне информације које свакодневно о најважнијим догађајима дају командири водова.

У оквиру припрема за прославу Дана младости организована су и спортска такмичења у циљу избора најбољих.

С. П.

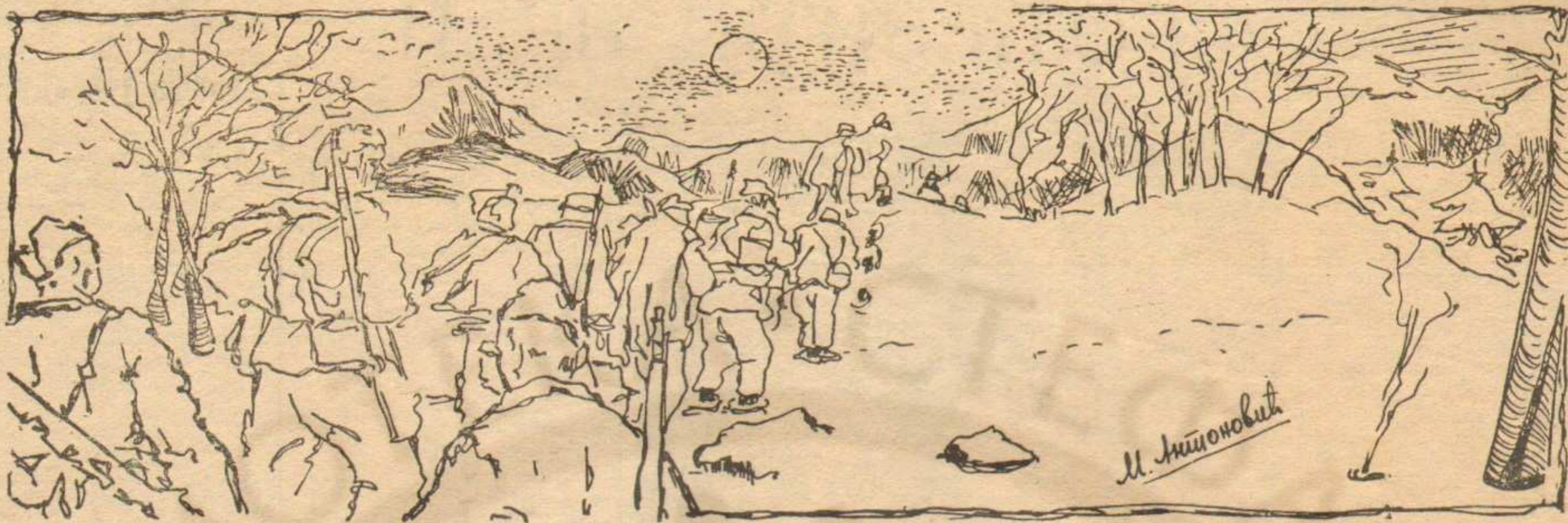
Ученици из Баљевца израђују решое

Иницијативом Томислава Миловановића, наставника физике, школског радионици у Баљевцу даровали су алатке — предузећа Ибарских рудника: „Југоазбест“, „Јарандо“ и „Бела стена“. У радионици, поред ручног рада за ученике V и VI разреда, ученици VII и VIII разреда израђују учила и сами ученици врше оправке инвентара у својој школи.

При радионици ради и неколико добро организованих клубова, као: електромашински, грађевински, једриличарски итд.

Нарочити интерес показали су како ученици тако и родитељи за рад клуба електромашинаца. Око 20 ученика под руковођењем Томислава Миловановића, наставника физике, поред осталог у клубу електромашинаца, обучава се за оправку електричне инсталације, и помоћи како у оправци тако и у руковању електричних апарата у домаћинству. Чланови овог клуба помажу при развођењу електричне мреже и увођењу електричног осветљења у сеоске домове. Ученици се оспособљавају, а то већ и практично чине, како у оправци различитих апарата, тако и изради нових. Чланови су успели да израде и неколико решоа и грејалица. Међу члановима клуба нарочито се истиче Мачужић Радоје, ученик VIII разреда, који још и неучи електрицитет.

Ј. К.



У почетку, име нам је било чудно. Враћали смо се ливадам. Око нас, мирисало је на сагорели картон. Џепови су нам били округли, набијени дуваном. Корачали смо брзо, задовољни.

Испод једне узвишице наиђосмо на јак извор. Поседамо околу и свако поче да прави дуван. Један се поливао порцијом преко главе. Вода му слепи косу и тек сам онда опазно да има мршав врат. Тај нам рече да има билтен. Први пут смо га тада разгледали. Један је питао:

— Шта је то Тито? Име?

— Не. То је наш знак — рече власник билтена.

— Немогуће, то је човек. Видиш: с. р. Наш знак је петокрака.

ЧЕТИНА

Машта.

Седели смо на папрати и неко је јео печени кромпир. Испред нас је стално цијукала дрвена капија. Кроз њене преграде видела се цела падина, избраздана све до пута који води за Бању. Одмарали смо се.

У подне стиже курир. Није нам донео покрет, већ само новине.

Неко ме повуче за рукав и рече:

— Он каже да га је видео.

Одосмо код курира. Тамо је већ била група људи. Запиткивали су га, он се бранио, био је збуњен, чепркао је око својих фишеклија и гледао негде далеко иза нас. Видео сам да посматра кроз преграде дрвене капије.

— Је ли рекао што?

— Још ништа.

— Па говори, где си га видео?

Један га ухвати за мишку. Курир се трже, погледа нас, па као да се од нечег отима, рече:

— На улици... у Ужицу.

— С ким је стајао?

— Сам.

— Немогуће:

Курир се опет трже, рече брзо:

— Била су још двојица. Стајао је поред коња.

— Па добро, реци, како изгледа? — рече неко благо.

— Леп је.

— Како је обучен?

Курир помисли, онда рече:

— Војнички.

— А је ли висок?

— Шта носи од оружја?

— Мислим, револвер и две бомбе.

— Како то? Ни наш командант не носи бомбе?

— Сигурно је то био дурбин — рече неко са стране.

— Стани — умеша се један — Кажеш, леп је. Реци ти мени какав му је нос, очи? Је ли му чуо глас?

— Па, нос, као сви... Очи, био сам далеко. Нисам разговарао с њим.

— Ти измишљаш.

Курир обори главу. Ми се разиђосмо. Остависмо га самог. Чини ми се да је и даље гледао кроз преграде дрвене капије.

Сусрет.

Зима, првипут далеко од својих кућа. Јечам и оvas; чудне су то погаче.

Једнога дана рекоше да ће до нас доћи Тито. Да нас обиђе. Нашу чету.

Узбунисмо се. У мојој чети нико није служио војску, сем командира. Ипак одлучисмо: орибати патос, унети нову сламу, очистити оружје, закрпити се, довести себе у ред.

Све је био спремно, чекали смо. Мислили смо на нашег курира. Цела је чета седела уза зид собе. Владала је тишина, неко је прекину.

— Боље да говоримо, овако изгледа све намештено.

Сложисмо се. Али опет постаде тихо. После неког времена јави се један забринуто:

— Да ли треба рапорт?

— То никако. Нисмо ми буржоаска војска.

— А да ли да га нешто питамо?

— Треба само одговорити на питања, ето нека каже командир. То је војник.

Врата се отворише, уђе друг Тито. Он нас поздрави и ми њега. Посматрао нас је. Чини ми се сваког. Онда рече:

— Све сами омладинци. Омладинска чета?

— Ми смо чета — рече Сатић, тако смо звали најмањег у нашој чети.

Тито га погледа и на крају га упита колико има година. Сатић одговори. Ми смо знали да је полео за две. Тито се смешкао. И разговор између нас поче. Онда нам Тито рече да се ствара Пролетерска и да смо ми њен део.

А, ми отпевасмо нашег врапца. Врабац је био озбиљан: читав политички програм. Тито га је озбиљно саслушао. При крају, стихови су били шаљиви. Тито се смејао. А када је отишао било нас је стид што смо певали. Па ми смо Пролетерска. Но, свеједно. Рат је. Ми правимо време.

А после, јели смо заједно и шљиве. Стално смо га виђали: он нас и ми њега.

Антовије ИСАКОВИЋ

Тишо у анегдошама СТАРИ И НОВИ МОСТОВИ

На Другом заседању АВНОЈ-а у Јајцу, питао је у један мах Марко Вујачић друга Тита:

— Што изабраше оvolико нас старих у радио председништво? Друг Тито се насмеја.

— Е друже Марко, како прелазимо преко река?

— Мостовима!

— Догод не изградимо нове, гвоздене и бетонирание, прелазимо преко старих.

ЗАХВАЛНОСТ НА ДРУМУ

Средином августа 1951 пошла је из Бледа колона аутомобила. Уз једно брда суетигла је словеначког сељака, који је немоћно стајао поред преврнутих кола сена у јарку.

Иако је први аутомобил прођуио, Тито је зауставио своја кола, изашао из њих и викнуо:



МАРШАЛ ТИТО ИГРА ШАХ — Ајдемо момци, да помогнемо човеку.

И заједно са осталим прихватио се за кола. Исправили су их и изгубили на врх брда.

Опраштајући се са Маршалом, сељак је дуго и захвално махао својим зеленим шеширом.

Фоторепортер је забележио...

СКУПШТИНА САВЕЗА БОРАЦА



Недавно је одржана годишња скупштина Општинског одбора Савеза бораца - Краљево.

На слици: Делегати са пажњом прате излагање референта.

ИЗНЕНАЂЕЊЕ...

Тек што је пробијен обруч Пете офанзиве, измучена главу и тифусом, гоњена авионима и у стопу праћена од Немаца, повлачила се Четврта црногорска у правцу Фоче. Наредбом Врховног штаба било је најстрожије забрањено свако ложење ватре, јер је она могла непријатељу послужити као одличан компас.

Поједини борци, нарочито болесни и изнемогли, тешко су се отимали жељи да бар малчице заложу ватру, загреју воду и у њој прегршт лишћа и корења.

Не могавши да се савлада, неки стари Црногорац се једне ноћи мало удаљи од својих другова, сакупи грања и потпали, заклањајући шињелом светлост пламена. У том из мрака искрсну човек са огртачом.

Друже, знаш ли да се ноћу не сме дожити ватра?

— Знаш,

— Па?

— Вала заложмо сам је па неке ме види сам Тито.

— А, ако те већ видео.

Црногорац се трже, оштро погледа у дошљака, па скочи и поче ногама гасити ватру, истовремено се испривши да поздравља свог Врховног команданта.

Тито ћутке отпоздрави и прођуи даље.

ИЗМЕЊЕНЕ УЛОГЕ

Неми ноћни марш, после Дрварског десанта, на путу од Млиништа ка Купресу. Командант пратећег батаљона још раније је наредио да нико не сме ни да зучне.

На челу колоне ишао је Тито. Пошто терен није био много опасан. Тито се обратио најближем борцу и заподенуо разгов.

— Ко то тамо галами. Сад ћу му ја доћи — строго је викнуо командант батаљона.

— Мир, другови. Командант се љути — прошапута Тито државајући смех.

А борци су се већ увелико смејали и преко везе правили шале на рачун свог ревносног команданта батаљона.

Вести из Народног одбора среза

На заједничком састанку управног одбора подружнице са руководним службеницима Народног одбора среза разматрао се метод рада и проблеми односа између службеника, као и о низу питања рада унутар установе. У врло обилатој дискусији и реферату одлучено је да се убудуће овакви састанци чешће одржавају, а управни одбор подружнице је израдио закључке, који ће се прорадити на свим организационим јединицама у Народног одбору среза.

* *

Једна екипа службеника Народног одбора среза добила је задатак да у склопу припрема за Конгрес радничких савета, припреми неколико питања из области односа органа власти и органа радничког самоуправљања. Кроз дискусије које су вођене са одговарајућим комисијама у неким већим предузећима, као и кроз запажања чланова ове екипе, моћи ће се допунити материјал који ће корисно послужити за разматрања ових проблема из односа органа власти и предузећа. У циљу што бољег сагледавања ових проблема чланови екипе обišли су неколико предузећа.

Завршен је Срески фестивал

РОЂЕВИЋИ ПРВИ



Хор културно-просветног друштва „Новица Јолић“ из Рибнице

Ових дана је завршен Срески фестивал културно-просветних и културно-уметничких друштава среза Краљево. Фестивал је имао за циљ да покаже рад друштава у току ове године. По масовности и по квалитету програма може се рећи да је фестивал задовољно, мада је било, у драмском репертоару понекад от-

суства идејности дела и његових литерарних квалитета. Наступи појединих фолклорних секција нису имали довољне свежине ни већих квалитета, тако да су деловали стереотипно и суморно. Музичке тачке имале су нешто више успеха иако се није довољно водило рачуна о њиховом избору.

ЛИКОВИ НАШИХ ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА

ОД СОБЕ ДО СКРОМНОГ АТЕЉЕА

Малишани је неизмерно воле. Она воли њих и несебично развија годинама њихов таленат за уметност линија, броја и масе.

Оливера Симић, наставник—уметник Ослогодишње школе „Јова Курсула“ има свој школски атеље. У њему ради осам десеторо будућих сликара, скулптора и њихових познавалаца.

Али, тако није увек било. Сликаство је тражило услова. Није их било. Оливера Симић их је нашла у своје станицу. Атеље је постала соба у којој се спавало. Топле, благе и зналачке речи почеле су да отварају постепено врата уметности кичице и длета. Великани платна, њихови успеси и порази постајали су прикривени снови младих чланова собе-атељеа, док су несигурне руке повлачиле прве дрхтаве потезе по хартији, глини и платну. Од тога времена почела је да се савлађује, упорно и стрпљиво, једна уметност у свим њеним видовима. Атеље-собу су посећивали понекад и родитељи најмлађих уметника. Њихова мишљења носила су увек дивљење и признање наставници и њеним малишанима.

Тako је прошла једна година, па и друга све до фебруара ове године, кад је најзад Осмогодишња школа „Јова Курсула“ добила просторије за свој атеље.

Атеље ове школе данас блиста у распеваном дечјем колориту, мирису боја и неминовном „уметничком неред“ представљајући једну школу, њене таленте и њиховог наставника Оливеру Симић. По дугом столу леже: кичице, недокончана грчарија, картони, платна, и хартије, који чекају да добију крајњу уметничку форму. По његовим зидовима висе прва надахнућа изражена у

нашим пејсажима, мртвој природи, композицијама и потрема наших великана и хероја. Под атељеа је шарен као топлих распеваних боја: грчарије са мотивима римске историје, наше средњевековне народне орнаментике и занатске технике-цвећа разних боја.

Атеље ради сваког дана. Осамнаест часова са нашим најмлађим талентима ради њихов

омиљени наставник Оливера Симић, која их поучава, саветује, помаже и оцењује. О њој најпохвалније причају наши будући уметници: Миливоје Топонарски, Мирјана Поповић, Радомир Станић, Бранка Илић, Драган Цветковић, Петар Бакић и тако редом свих осамдесет.

М.

НОВА УРЕДБА О ПЛАЋАЊУ СТАНАРИНЕ

Од првог јуна ступа на снагу нова уредба о плаћању станарине на територији НОО Краљево за станове општенородне имовине. По овој тарифи станарина ће се повећати за 25%. За неке станове ће ово повећање бити и 100%, а има станова за које ће остати кирија као и до сада. Повећање ће углавном зависити од распореда просторија за становање, њиховог уређења, површине, квалитета стана као и у коме се делу града стан налази, јер је извршена подела на три територијалне зоне. Прва зона ће обухватити ужи центар града, друга обухвата зграда које су удаљене од центра, док трећа обухвата сва остала места која су припојена НОО опшине, Матарушка Бања, Рибница итд. Повећање ће зависити и од тога у којој се категорији стан налази, а категорија се одређује према распореду просторија и материјала од кога су исте саграђене. Разлог повећања је уследио ради тога што су досадашњи фондови били недовољни за редовно одржавање зграда. Станови су сврстани у седам категорија и одређене су следеће цене по 1 m² и то:

„ друге „	30 „	„
„ треће „	27 „	„
„ четврте „	22 „	„
„ пете „	16 „	„
„ шесте „	12 „	„
стан ван катег.	10 „	„

Ова тарифа ће се код нас применити са закашњењем. Услед овога су се постојећи фондови за одржавање зграда па о н о н и је б и л о задовољавајуће. Средства која су убирана од станарине су била мала да би могла подмирити ове фондове. При станбеној управи Градске општине основан је сервис за разне исправке и одржавање зграда. Ту су заступљени сви потребни занати. Показани су добри резултати и његовим пословањем је знатно олакшало одржавање зграда које припадају станбеној управи, јер зато сада постоје сви потребни услови.

Ватомир Катих

Жири у саставу: Аце Вукандиновића, судије, Миће Вучићевића, начелника за културу и просвету СНО а, Лене Илић, наставника и Михаила Иштвановића, службеника донео је следећу одлуку:

Прво место за драмски рад припало је КПД „Бранислав Нушић“ из Рођевића са драмом Луке Карађалеа „Лажна оптужба“.

Друго место припало је КПД „Рудар“ из Ушћа са комедијом Љубинке Бобић „Породица Бло“.

И треће место заузело је КПД „Младост“ из Врдиле са драмом М. Ђурковића „Два наредника“.

Од осталих драмских секција похваљена је секција КПД „Браћа Маричић“ из Жиче са драмом „Лецем у лице“.

Прве награде за мушке улоге припале су: Вити Десофовићу за улогу Јаблана у комедији „Породица Бло“.

Друга награда додељена је Живојину Ђорђевићу за улогу човека са робије из драме „Лажна оптужба“.

Трећу награду је добио Сава Ђурковић за тумачење Гавре из драме „Ој Мораво моје село равно“.

За најбољу женску улогу прва награда је припала Драгици Мишић, наставнику, за тумачење Ана у драми „Лажна оптужба“.

Друго место је додељено Милени Целебчић за улогу Коко а у комедији „Породица Бло“.

Треће место добила је Паулина Томић за улогу Софије из драме „Два наредника“.

За тумачење осталих улога похваљени су: Шарих, полицијски писар („Ој мораво“ — Рибница), Тамничар („Два наредника“ — Врдиле), Ађутант („Два наредника“ — Врдиле), Нини („Породица Бло“ — Ушће), Мајка (Кнез Иво од Семберје — Врџци).

Фолклорна секција КПД „Рудар“ из Ушћа заузела је прво место.

Прву награду за соло певања додељена је Олги Ђукић, члану КПД „Новица Јолић“ из Рибнице.

Другу награду добио је дует народних песама: Слава Николаћ-Љубиљана Поповић, чланови КПД „Новица Јолић“ из Рибнице.

Хор КПД „Новица Јолић“ из Рибнице је добио похвалу.

ФОТО-СЛУЖБА „ИБАРСКИХ НОВОСТИ“

При Редакцији „Ибарских новости“ формирана је фото-служба. Овим обавештавамо сва предузећа, установе, радне колективе и друга лица да нам се обраћају за услуге фотографског и рекламног карактера.

Редакција
„Ибарских новости“

КРАТКЕ ВЕСТИ ИЗ СРЕЗА

Стручњаци станице за заштиту биља у Краљеву вршили су ових дана огледе скоро у свим селима Среза на сузбијању короа у житу. Прскање је показало одличне резултате.

*

На седници комисије за при-

вреду Среског већа и већа произвођача прихваћен је нацрт измене и допуне Друштвеног плана Среза за 1957 годину. На истој седници одобрен је Инвестициони програм за израду пословне просторије Комуналне банке у Краљеву.

Личу Кат

Испаша у граду!...

Великом броју грађана је познато и није, да Народног одбор општине у Краљеву илаћа на име одржавања и проширења градског зеленила на територији општине (само града) по велику суму која се сада креће на око 2.500.000 динара годишње, а на проширење дрвореда нешто око 500.000 динара годишње. Исто тако је познато да сваки грађанин зна да једно дрво у дрвореду после 5 година издржавања кошта од 1.000—3.000 динара.

Сваком грађанину је познато Одлука Народног одбора општине да за сваку ухваћену ситну—крвну ситку и живину илаћа се казна и то до 3.000 динара ако се ухвати негде на улици у граду, а по гоштовима где на зеленим површинама и дрворедима.

Из овога произилази да Народног одбор у заједници са предузећем „Чистоћа“ улаже све напоре да нашим грађанима створи удобнији и бољи живот, да могу изаћи у леће паркове, прошећају испод лећих дрвореда и сл.

Када се види све ово чудна је одлука Управе за пушење НОС да се изда под закућ Мишровић Јездимиру из Грдице, који свакодневно чува 5—6 говеди поред пуша у граду у улици Војводе Степе, наводно је неким законом прописано да се поред пушева издаје под закућ шрава. Имајући у виду да је ово градско подручје, да једино овде деца овога града могу да се прошећају, да сви грађани овога дела протештвују и чак ради ове маленкости шрава да се сазове збор бирача, као и само предузеће протештвује што је ово дрворед самога предузећа, који је истома предузећу предаш на одржавање и гајење. Народног одбор среза је узео за кирију свега 2.000 динара, из чега произилази неогворност онога ко је о овоме одлучивао.

Из дирекције
предузећа „Чистоћа“

НИЈЕ ЗА ВЕСЕЉЕ

Случајно сам се задесио у дворишту Дома Народног здравља у Краљеву, када су сани шетским колима довели једну девојчицу, коју су кола прегазила. Приликом изношења из кола девојчица се преврнула од болова и гласно јаукала, а уилашени рођаци са жаљењем су је посматрали. Међушим, док су девојчицу преносили кроз двориште, на првом спраћу, са прозора гинеколошке ординације, чула се весела бука, смех и неукусно добацавање. Погледао сам и на прозору сазнао две другарице у белим мајицима и два друга, како ми касније рекоше, службеника ове установе. Њихови неукусни разговори, добацавање и дозивања, праћени смехом, не одговарају угледу овакве установе, у толико пре се пред њиховим очима одвијао један немисли догађај, и што је то било у редовном радном времену. Узгред да напоменем да сам тренутак пре тога, ради информације био у шом одељењу и да ме је службеник без воље прибио и једва ми одговорио на постављено питање — као да је преморен послом.

Б. Р.

ПРВИ КОНЦЕРТ

У недељу увече одржан је у сали Аматерског позоришта концерт инструментално-вокалне музике осмогодишње школе „IV Краљевачки батаљон“. На концерту су имали свој први деби наши најмлађи инструментални и вокални солисти: Татјана Марковић, Зора Глигоријевић и Слободан Новаковић (клавир), Милена Личина и Марија Басакић (виолина), Мирјана Перић и Лазар Панић (певање).

лепршаво и нешто дискретнијег темперамента.

Хор и солисти у Татјани Марковић и Зори Глигоријевић имали су дискретне партице, тонски и ритмички сигурне.

Слободан Новаковић са Бетовеновом „Сонатном“ деловао је технички дотерано, надахнуто и непосредно остављајући изразито добар утисак свога талента.

Милена Личина, у Лантено-



Хор и оркестар Осмогодишње школе „IV Краљевачки батаљон“ са диригентом Бранком Младеновићем

Концерт наших најмлађих показао је по други пут, како по квалитету извођења, тако и по избору програма видан успех у музичком васпитању талентоване деце.

Татјана Марковић је била свакако највећи домет концерта. Клавир под њеним прстима добио је звучност минијатурне виртуозне технике, сигурне интонационости и продоховљене динамике. Хајднова „Сонатина“, у њеној интерпретацији, носила је у себи озбиљност и струдиозност извођења.

Зора Глигоријевић је деловала импозантно, ритмички сигурно, динамички емотивно и топло. Њено извођење Моцартовог „Дов Жуана“ било је

вој „Песми“ имала је нечег топлог и широког у тону и сигурног у ритму.

Марија Басакић са солидном музикалношћу и осећајношћу извођачки није много заостала за Миленом Личином.

Мирјана Перић и Лазар Панић, као солисти певачи, добрих гласовних могућности, пријатне боје, певали су топло, непосредно и сигурно.

Наши најмлађи дебитанти на свом првом концерту показали су велики смисао за музику, озбиљност и љубав према њој што је свакако највећа заслуга њиховог наставника Бранка Младеновића.

М. М. С.

Састанак просветних радника у Витановцу

Удружење просветних радника у Витановцу медавно је одржало свој редовни месечни састанак. На састанку је била прорада резолуције Савезне народне скупштине о перспективном плану унапређења пољопривреде и преднацрт закона о јавним службеницима. Кроз обилну дискусију, по првој тачки, дошло се до закључка да је познавање плана нашег даљег развита пољопривреде нужно да познаје сваки просветни радник.

У дискусији по преднацрту закона о јавним службеницима, Удружење је ставило извесне примедбе и дало предлог да почетни платни разред за учитеље буде XIV, за наставнике XIII, а за професоре XII, периодске повишице да буде три а не две и на крају, да се за звање педагошки саветник не поседује услов сарадње са научним установама и институтима.

М. Д. Гуњић

Успешно

Ђачки универзитет Средње пољопривредне школе основан је почетком ове школске године. У свом досадашњем раду Ђачки универзитет је испунио сва очекивања и наде које су у њега полагане. Захваљујући свестраној сарадњи са друштвеним организацијама из Краљева, на универзитету је одржано више врло успешних предавања. Предавачи су били истакнути јавни и политички радници из града као и ученици саме школе.

Сва до данас одржана предавања била су врло добро посећена.

Р. Мрљеш

Нова аутобуска линија

Путник из Краљева отвара нову аутобуску линију: Тавник—Лајевци—Адрани—Краљево. Аутобус ће саобраћати сваког дана и вероватно ће вући пртљажну приколицу.

Резултати наградног конкурса

Недавно је Редакција нашег листа расписала наградни конкурс за најбољу причу. У току трајања конкурса приспело је преко деведесет прича.

Жири у саставу: Младена Стојановића, одговорног уредника, Десимира Ђорђевића, наставника и Владимира Маравића, правника, донео је следећу одлуку:

Прва награда од 12.000 динара додељује се причи „Мећава“ под шифром „Шума 111“.

Друга награда од 8.000 динара додељује се причи „Оштрачева прича“ под шифром „Велебит“.

Трећу награду од 5.000 динара деле приче: „Час математике“ под шифром „К-10-37“ и „Једне очи и туце младића“ под шифром „Гимназијалац“.

Следеће приче биће откупљене: „Воденичар“ под шифром „333“, „Варљиво летње предвечерје“ под шифром „Зоран 13“, „Корак у живот“ под шифром „Скица II“, „Суседи“ под шифром „Јарандолац“, „Мој разредни“ под шифром „Р2“, „Зелени Гајтан“ под шифром „Старац и свет“, „Јуче“ под шифром „Микица“, „Жичка чета“ под шифром „Жичанин 4159“, „Виолина“ под шифром „Алегро кон спирито“, „Тик-так“ под шифром „Стари торањ“, „Смрт голуба“ под шифром „Заробљено небо“, „Летовање“ под шифром „1931, XU“, „Гега“ под шифром „А-О-Г“, „У планинама“ под шифром „Мечићи“, „Зар им је једно мало било“ под шифром „Син“, „Далеко је мој дом“ под шифром „Задругар“, „Сећање на детињство изгубљено“ под шифром „Ваки“, „Чекање“ под шифром „Ласта“.

Од преосталих прича долазе у обзир за објављивање следеће приче уз извесну дораду: „Мајчина љубав“ под шифром „257-М-763“, „Кућа дограђена“ под шифром „73278-Ибарска клисура“, „Касно је“ под шифром „2-1“, „Прича без наслова“ под шифром „4444“, „Земља“ под шифром „Јан“, „Смрт у зору“ под шифром „Искра-28“, „Тврда душа“ под шифром „Морава-21“, „Неми разговор“ под шифром „125-М“ и „Ко је крив“ под шифром „Моцарт“.

У доношењу горње одлуке жири се руководио идејношћу приповедача, литерарним квалитетима и тематиком.

ЧЛАНОВИ ЖИРИ-а

Позивају се сви учесници, чије су приче предложене за награђивање и откупљивање да одмах доставе копије прича и своје тачне адресе.

„Свети пламен“ у Индустриској школи

Ђачка дружина Индустриске школе „Стеван Филиповић“ припремила је драму „Свети Пламен“ Смерсета Моама једног од највећих живих енглеских књижевника.

Драма, по својим литерарним и психолошким квалитетима, спада у монументална дела Вилијам Сомерсета Моама, јер третира проблем убиства

из хуманости кроз породичну трагедију и прво младе жене на своју срећу.

Извођење драме биће у недељу увече у сали Аматерског позоришта. Млади уметници, који нису никада наступали на позорници, показале нам своју љубав, таленат и рад на пољу позоришне уметности.

Б.



Пише: Драган Марковић

9

Радосни што га виде у свом кругу, гледали су га збуњено, јер им није било јасно откуда он одједаред у окупираном Београду. Темпо је, међутим, тих дана дошао из Босне, кроз Хрватску. Интересовало га је све о штампарии, између осталог и зато што је замислио о његовом функционисању била углавном његова. А људе из штампарии интересовало је све о животу у партизанским јединицама и на слободној територији. Сада су први пут о томе могли да слушају од некога ко је био непосредно тамо, који је све то доживео и организовао. Уочи доласка Темпа, одлучено је да се пред полицијом промени закупац куће. Држати и даље вилу на име Мила Бо-

шковића, постало је крајње опасно. Како се није могла наћи погодна личност, решено је да се у кућу преселе Дана и Бранко Максимовић. Та замисао међутим, била је врло незгодна, јер су у суседству живели њихови родитељи. Изгледало је скоро неизводљиво да они не улазе у кућу свога сина, с којим су иначе живели у слози. Али, боље излаза није било.

Жена доктора Бошковића, морала је тада да се пред полицијом и суседима одјави под изговором да иде у унутрашност. Кућна помоћница је исто то учинила. Уствари, уместо стварног одласка из Београда, Љубица и Загорка остале су и даље у вили, али као нечи илегални становници. Пошто су Дана и Бранка Мак-

симовић били запослени, у кући је морао за време њиховог рада да влада потпуни мир. Неопходно је било да се код најближих суседа одржи утисак да у то доба нема заиста никога у кући. Док су Дана и Бранко отсутствовали, није смела да се ложи ватра, јер би се то по диму из димњака могло да запази. Сви су говорили шапатом, пригушено се смејали, ходали на прстима, врата су била тако подмазана да се нису ни најмање чула при отварању. Никакве лупе није смело да буде по собама. Вода се раније спремила, да се шуштањем при точењу не скрене пажња. Тек је улазак Максимовића у кућу уносио извесно ослобођење од те несносне тишине.

Такав живот у вили трајао је све до краја априла 1943. За то време штампано је неколико бројева „Гласа“ и започето издавање Основи ленинизма. Међутим, пошто се функционисање штампарии донекло изменило, даљи боравак Љубице, Загорке и Куна постао је непотребан. Првих дана маја, 1943, они су

крнули преко Срема за Босну. Другови који су морали да остану у штампарии, хтели су тих тренутака да се не види колико им је тешко и колико би и сами желели да изађу већ једном из осинег гнезда и сусретну се с партизанском војском.

— Наставиће се —



НОВО НА КОПАОНИКУ

БЕОГРАДСКА ШКОЛА «ЖАРКО ЗРЕЊАНИН» ОТВОРИЛА ЈЕ УЧИОНИЦЕ НА КОПАОНИКУ, ГДЕ ЈЕДНА ГРУПА УЧЕНИКА ЗАВРШАВА ШКОЛСКУ ГОДИНУ

Прошлогодишње летовање ђака Осмогодишње школе „Жарко Зрењанин“ из Београда на Копонику, може се рећи, представљало је зачетак и пробу остварења моје давнашње замисли — учионице на планини.

Ово што сам као учитељ у копаоничком селу Рудници кроз пољску учионицу унеколико приводио у дело још пре рата, то тек сад остварујем на правом месту — на планини, неосцирној ризници, моћној децој пријатељци и учитељици.

На том летовању Копоник је освојио децу. То је постала њихова планина; њихов нови свет; откриће. Ни планини су се велерадска деца пробудила, разиграла и природу сважно заводела. Ту су осетили себе, своје снаге и надањућа. У планинској учионици су схватили да настава није терет, већ задовољство. Учити на планини — на правом извору, доживљати кроз игру у природи, где се кује најсигурније другарство, значи учити и живити.

Знање, стечено у планинској учионици, представља чврсту основу образовања. Дочаравати географију са високе ибарске планине, с Копоника Панчићевог љубимца, учити историју ту где се зачела Немањина Рашка, значи уствари и научити.

Пробуђивати на тај начин ученике, упућивати их путевима планине, чини ми се, данас је неопходно потребно. Извозити на тај начин градске ученике на планине, значи благовремено их враћати са градских транспутница.

У тако раскошној учионици наставник не мора нарочито да се залаже за лећу пажњу. Свет планине и богата видици увек побуђују њихову радозналост. Ту наставник само удовољава деци желима. То нису тесне, јединоличне, суморне и загушљиве београдске учионице, ни смежурава и мртва очигледна средства. Недогледна простроства и занимљиви облици рељефа, високи облици Комова, Дурмитора, Шаре, Старе, Проклетије и Голије стојали су као декорације око простране копаоничке учионице. А ти украси сваког часа приказивали су се ученицима у другом реду. Кулисе су се стално мењале и децу пажњу узбуђивале. Такве су планине.

Тако одушевљена и планинским чарима напојена деца, по повратку у Београд, нису се могла напричати, ни исказати шта су све видели, научила и како им је пред очима пукао нови и величанствени свет планине. Од њих нико успешније није проповедао планинарство. За кратко време у њиховој школи створен је планинарски огурак од око 200 ученика и 20 наставника. Кроз школу је прострујало планинарство; започео је планинарски живот и рад.

После тога настало је припремање за зимовање. Требао је деци што пре извести на снег да смучкама шарају завејану планину, да драг планине осете и зими кад је свака смрча обавијена белом кристалним тогама.

Али и за летовање и зимовање и за наставу на планини требао је имати стално школско средиште на Копонику. Школа се преко Планинарског савеза Србије обратила

Дирекцији за нуклеарне сировине да јој се уступе рударске кућице код Пајиног Пресла где би се поред летовања и зимовања крајем школске године обављала и редовна школска настава. Разуме се и Дирекција и Савез су такву замисао поздравили и свесрдно помогли. Школа је кућице добила, а Планинарски савез Србије се постао да и да их поправи и да их потребним инвентаром опреми.

Зимовали смо. Ђаци су постали смучари. Готово за сваког ђака смучара се може рећи да је од планине освојен — од улице одвојен.

А кад је гравило пролеће, кад је и на планинама нестало снега, у школи је настало живо припремање учионица на Копонику. Извукли смо кухињу, скамије и школске табле. Ову школску годину ученици из два одељења четвртог разреда Школе „Жарко Зрењанин“ довршавају у планинским учионицама на Копонику.

За време једномесечног школског рада у нашим првим учионицама на планини, ђаци из школа високих села на Копонику посетиће своје другове из Београда, који довршавају школску годину на њиховој планини. Посета ће им бити узвраћена. Београдски ђаци ће посетити селске школе, упознати другове и њихова села.

За следећу зиму предвиђено је да се код надлежних школских власти постигне дозвола да се и после зимског школског распуста — све до краја зиме — на Копонику наизменично одржавају седмодневни и десетодневни смучарски течајеви за одличне ученике и ученице осмогодишњих школа и гимназија. Како? Ако разреда старешина изјави за свог ђака да му толико одсуствовање неће бити ни уштрб успеха — није не. На тај начин из више београдских школа сакупљаће се дружине најбољих по успеху и одводити на течајеве.

девање. Све је то на расположењу ђацима. За друга ће их помоћи. Нули и Ушћанска задруга готово насеље на вододелници гокчанско-равинској на Буковику у недрина Желина.

Повећемо ученике тим путевима. Користимо наше прекрасне планине. Преко таквих установа — сталних школских база на летовање и зимовање, а и за наставу, најпоузданије ће се подизати наша омладина. У планини оживљавају зачмале и замрле снаге и вријају искре обдарености.

То је сигуран пут за подмлађивање планинарске организације. Кад већ само по себи придолзи омладина у планинску организацију, онда треба изналазити погодније путеве, стварати нову, савремену, нашу — за омладину привлачну — садрживу планинарског рада. Планинарска друштва треба, пре свега, да помажу стварање тих сталних школских база на планинама. Колико ће оне бити школске, толико ће бити и планинарске. У планинским учионицама ће се полагати здрави темељи у вашем планинарству.

Свакој школи која се одлучи на такво нешто, планинарске и туристичке организације треба одмах да притекну у помоћ. Оснивање планинских учионица нарочито треба да помаже организација Црвеног Крста, затим здравствене установе, друштва пријатеља деце, друштва пријатеља природе и друге сличне организације.

У тесној је вези с овим и наизменично летовање. Ваљда зато што смо континенталци још увек је наш свет више расположен за море него за планину. Отуда, на пример, београдске школе имају далеко више летовалишних база на мору него на планинама. Разуме се да не можемо бити противу летовања на мору, које је нашој омладини још како потребно; али се морамо све више окретати и нашим планинама да би се једног дана остварила праведна сразмера између броја ђачких летњикована на мору и броја на планинама. И већ су се неке школе, које имају летњиковце на мору, јавиле школи „Жарко Зрењанин“ за наизменично летовање: Да ђаци тих школа летују на Копонику, а ђаци школе „Жарко Зрењанин“ да летују на мору. То ће се, разуме се, прихватити и временом као стална пракса усвојити.

Почели смо. Било је крајње време да се заоре прва бразда. Омогућимо нашој деци и из здравствених и из просветно-културних разлога да користе драгоцену природно благо наших планина.

М. Бревинац



Са прошлогодњег летовања ученика Осмогодишње школе „Жарко Зрењанин“ из Београда

Требао је наглашавати шта ће то значити за малишане на које је избор пао да заврши школску годину на Копонику. Може ли се замислити паметнија одлука од те што је Управа школе прихватила предлог да успостави своје учионице на Копонику. Директор школе Савковић, у свом тридесетогодишњем педагошком раду, свакако, ово дело може сматрати као најкруније. Али, око тога се нарочито залагала и са великим жаром и одушевљењем радила наставница Дара Динић. Она је поднела највећи део терета и око припремања школског рада у планинској учионици и зимус на смучарском течају.

Једномесечни школски рад на Копонику уједно представља и прву смену ученика на летовању. Друге ће се даље смењивати све до почетка школске године.

Држимо да није потребно истицати како ће то ученике побуђивати на још бољи рад у школи. С друге стране, не може се замислити погоднији начин за подстицање на рад и оних ученика који нису одлични.

Примеру школе „Жарко Зрењанин“ треба следити. Лепоте ибарских и других наших планина на тај начин користити. Рудно на сенокосној планини Радочелу нули посебне услове. Рудно у дрвној Студеници. Која се београдска школа дохвати Рудно, може унапред сматрати да је присвојила најпривлачнији предео Студенице. У изгледу је да ће и на Рудно још овог лета бити на летовању ученици београдске школе „Јован Миодраговић“. На висини изнад 1200 метара, усред пространих планинских ливада, речних слинова и четинарских шума већ постоје модерне учионице и станови за ученике. Уведено је чак и електрично осветљење. Обезбеђен је превоз и снаб-

ПРЕДАВАЊЕ О ВАЗДУХОПЛОВСТВУ

У оквиру прославе петнаестогодишњице Југословенског ратног ваздухопловства, капетан Краљевачког центра Петровић одржао је у Средњој пољопривредној школи предавање о развоју ратног ваздухопловства код нас и у свету.

Предавање је илустровано пројектовањем слика на којима су приказани типови најновијих млазних и ракетних авиона.

Предавању је присуствовало око 180 ученика школе.

Љ. Чабровић

ИБАРСКЕ НОВОСТИ *нашој деци*

НАГРАДЕ НАЈБОЉИМ УЧЕНИЦИМА

На једном од задњих састава ОДБОР III основне организације ССРН-а у Краљеву донео је у вези са престојећим рођенданом друга Тита две одлуке које представљају приличну новину. Тако је донета одлука да се у две осмогодишње школе распишу теме о животу и раду друга Тита

а да најбоља три задатка одбор основне организације награди са 6000 динара. Прва награда износи 3000 друга 2000 и трећа 1000 динара. Поред овога, одлучено је да се купи једна количина књига која ће бити подељена најбољим ђацима са територије III основне организације на академији ко-

ја ће се одржати уочи рођендана Друга Тита. На књигама ће бити написана посвета свакоме од ђака.

Одбор основне организације сматра да ће на овај начин допринети бољем успеху наших младих, а посебно обележити рођендан друга Тита на најприкладнији начин.

Награде ће предати представници одбора, а оцену вредности рада на конкурсима ће извршити просветни радници. На академији у реону ће бити награђени ђаци без обзира на године старости и разред у школи.

Сва ће доћи на то славље сви без изузетка, зато ни ти не оклевај — прилика је ретка.

Тебе, Перо и госпоњу поздравља Ваш патак. А сад журим домаћину за пачји додатак!...

Никола ДРЕНОВАЦ



ОНА И КОКЕ



Мала Маца храни своје коке

ЗАГОНЕТКА

Од пера носи кабушић, жућ као љушић, алава као различак, црвен као мак, живи као чак, од жице има сјај, зна да наже: „Добар дан“.

Изабаци

ПАЧИЈЕ СЛАВЉЕ

Тоза патак са супругом зове на закуску свог суседа, гуска Перу и његову гуску:

„Тебе, Перо, са госпоњом, од свега срца здравим, и позивам у походе — крупан датум славим!“

И да знате: биће хране и одлична пића — изгледа ми моја Гегла петнаес начића!

Трдимо ти, на реч часну, ја и моја патак: деца су нам мила, златна, едном рећу — слатка!

Позвао сам и нурана са госпоњом Пелом. Она ће вам, како чујем, доћи сва у белом.

Међу нама: нуран Пућа мудар је и чувен. Ал му само једно смета — страшно је надувен.

Иначе сам данас срећан, душа ми је светла, па сам позво чак и коке и грлатог петла!

Не знам хоће ли бити доста јестива и пића јер долази квочка Цајка са безброј пићаћа.

ШИТАЛИЦЕ

ОДГОВОРИ

- 1) Може ли се у сребрној чаши лед смрзнути?
- 2) Шта имаш на десној руци кад идеш у школу?
- 3) Нико ми није ништа позајмио па опет имам дуга?
- 4) Које нам село није никад близу?

- 1) Лед се не може никад смрзнути, јер је већ смрзнут.
- 2) Имам пет прстију.
- 3) Буре или каса.
- 4) Даљ у (Срему).

Звонили животи

Породила се у дубоком сну

Једна мајка, која после једне операције скоро седам месеци није дошла к свести, родила је у Вашингтону здраво женско дете. При операцији мозга коју је ова жена издржала у јуну прошле године престало је да јој ради срце скоро пола сата. Само крајњим заузимањем успели су лекари, који су на њој извршили компликовану масажу срца, да је тада одрже у животу, али седам месеци нису успели да је врате к свести. Новорођенче је тежило свега један килограм. После две недеље добило је толико у тежини да је сада ван сваке опасности по живот.

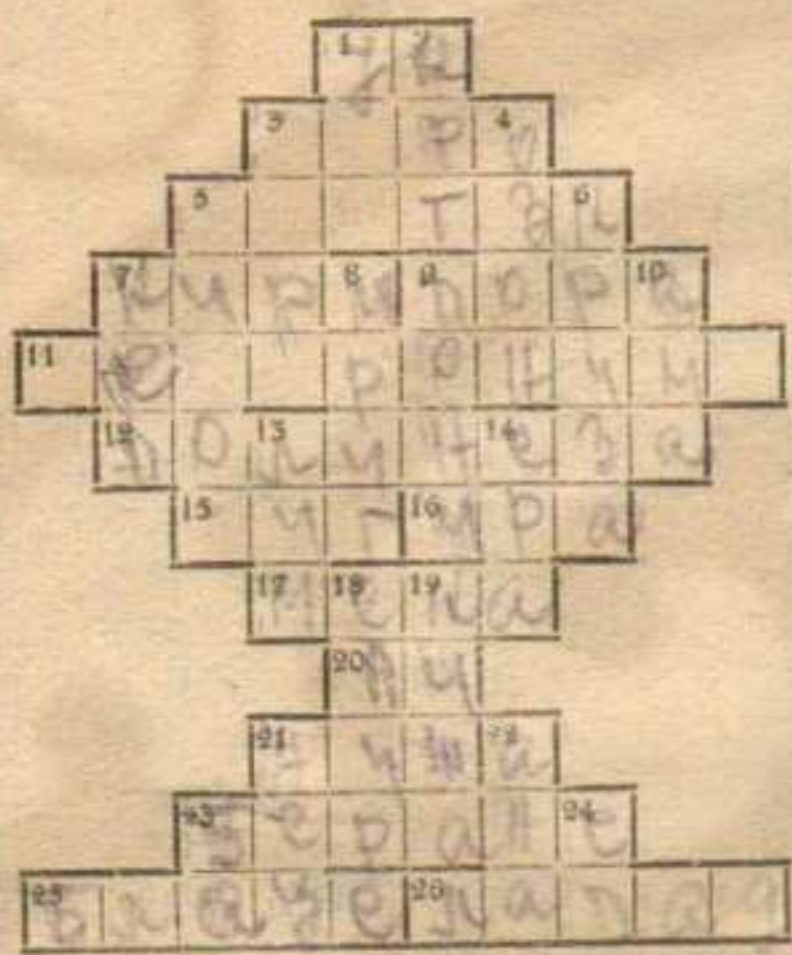
Електронски прекидач светла

У Енглеској се сада налази у употреби једна електронска сјава која самостално укључује светлост чим наступи сумрак, што јест, чим дневно светло постане шако слабо да се очи најпрежу при гледању. Када се ујутро разведри или кад нестане магле, сјава сама искључује електрично светло, шако да се струга не троши непотребно. Први пут је ова сјава примењена код унутрашње расвете нових хала лондонског аеродрома. Главни део ове сјава је једна фошо хелија чија је катода пресвучена

металом антимона. Код променљиве количине светла, које пада на фошохелију, даје она сигнал, који појачан једном цеву, покреће реле који сам паљили или гаси осветљење. Осветљење

хелија може се по вољи мењати. Електрично осветљење се може и постепено палисти или гасити шако да расветља у кући, фабрици и канцеларијама буде исте јачине.

УКРШТЕНЕ РЕЧИ



ВОДОРАВНО: 1 ивичијани популарног народног хероја, 3 град у Швајцарској, 5 врста швице, 7 проналазач радјума, 9 отвор на кожи, 11 грчко острво, 12 пољска народна игра, 15 страпо мушко име, 16 богиња србе (митол.), 17 свето место мухамеданца, 20 Лудолфов број, 21 удубљење у зиду, 23 старо име Иван

града, 25 место на падинама Јастребца, 26 плажа код Дубровника.

УСПРАВНО: 1 трезор, 2 лако ломљив, 3 пиво (пров.), 4 гас лакши од ваздуха, 5 француски филозоф, 6 бгусани тренутца у болести, 7 врста ткањине, 8 варош у Срему, 9 врста кова, 10 узанк, 13 притока Дрине, 14 велики временски период, 18 област у Грчкој, 19 врста атмосферског талога, 21 мрежа за косу (стр.), 22 главна личност једног Толстојевог романа, 23 место у Србији, 24 врста књижевног дела.

Б. Лековић

Јесте ли чули?

Чарлс Штајниц — геније електрицитета предавао је на универзитету Шенектеди пуних једанаест година без плате.

На једној плочи од тиркиза, чија је горња површина два квадратна ича, изрезбарено је 2.000 речи из Корана...

Плоча се налази у америчком музеју.

Младунци медава су при рођењу врло мали. Дуги су око двадесет сантиметара, а теже 3 — 6 килограма.

СЛАБ РАД ПД „ГВОЗДАЦ“

● Друштво је пре шри године било међу најбољима у Србији

Већ по броју присутних чланова на скупштини, видело се да скупштина није припремљена како треба. Присутно је било свега 30 планинара, што представља свега једну четвртину чланова друштва. Ни једна од организација у граду није обавештена о одржавању скупштине, нити су позвани њихови делегати да присуствују истој. Није присуствовао ни делегат Планинарског савеза Србије. Дневни ред скупштине био је непотпун и недостајали су неки извештаји међу којима и извештај надзорног одбора.

Све је ово показивало да нешто није у реду у раду Планинарског друштва „Гвоздац“ — друштво које је пре 3—4 године било једно међу најбољима у Србији, које је тада за свој рад одликовано сребрном значком Планинарског савеза Југославије.

Кроз извештај и дискусију на скупштини видело се да је узрок овако слабог раду био неактивни рад Управног одбора друштва. Овај одбор у току године, није ни једном одржао седницу у пуном саставу, већ на већини седница није присуствовало ни половина чланова Управног одбора. Одбор на својим седницама није третирао горућа питања из рада друштва, већ је решавао мање важне ствари. Углавном може се рећи да је цео терет рада падао на 2—3 члана Управног одбора. Овако слаб рад довео је до смањења чланства у друштву за 70 чланова у односу за прошлу годину. Врло слаби резултати у такмичењима и слаба дисциплина међу члановима узрок су слабог рада одбора.

У току године изведено је 27 излета на ближе и даље планине на којима је учествовало око 700 планинара. Највише излетника било је из редова омладине. Међу најбоље планинаре-омладинце спадају, Миша Миленковић, Благоје Савић и Јасмина Тодоровић. Они су у току године направили највише излета, највећу пређену километражу и највише проведених дана у планини.

На крају скупштине донети су задатци за будући рад и изабрана нова управа друштва. За новог председника изабран је друг Љубо Сенћански, а за секретара друг Ранко Јаковљевић.

Мали огласи

Стенодактилограф тражи хонорарно запослење по подне. Јавити Редакцији.

Мењам једнособни стан у Београду за стан у Краљеву.
Упитати: Драги Милошевић.
Гочка улица бр. 4 Рибница

Одричем се своје жене Миланке и њене дугове не признајем.
Милорад Пурн — Краљево

Позивам жену Здравку да се у року од седам дана врати. У супротном пошешћу брзкоразводну парницу и њене дугове не признајем.
Алексиј Љубинко — Милаовчићи

Одричем се своје жене Бранке ако се не врати у року од три дана. Њене дугове не признајем.
Голјић Божидар — Остроци

Изјава захвалности

Поводом смрти нашег Гордана изражавамо захвалност родбини, пријатељима, познаницима и предузетима „Слово“ и Фабрике вагона, који су нам изјавили саучешће и ублажили бол за изгубљеним сином.
Породица Васиљевић.

РАДОЗНАЛОСТ



Да ли ова кола више проведу у граду или на терену у срезу?

ДВА НЕСРЕЋНА СЛУЧАЈА

НАСТРАДАО ПРИЛИКОМ РАДА НА СТУБУ ДАЛЕКОВОДА

Пословођа градске високонапонске мреже предузећа „Електрокомбина“ из Краљева, Милодраг Кандић Шешко је настрадао приликом рада на далеководу 3 kv. До несреће је до-

шло услед атмосферског пражњења и индукције. Он је добио јак удар струје, па пошто се није био везао за решетки састи гвоздени стуб он је са њега пао. Приликом пада са ви-

сине од 12 м, он је добио прелом ноге, руке, кључне кости, четвори ребра а и кичму је повредио.

Интересантно је, да му је ово четврти повред. Први пут је сломио обе руке, други пут два кичмена пршљена, док је трећи пут поново сломио руку.

Колико је био ценен од својих другова и познаника може се видети и по томе што се одмах после овог случаја велики број пријавио болници са жељом да доју крв и да му на тај начин помогну. Треба похвалити гести 56-годошњег Тахомира Стефановића, надзорника јаке струје из Ниша који је овде био на службеном путу и чим је чуо за несрећу свога колеге јавио се болници и за њега дао крв.

Витомир Катић

Витомир Катић

Дете се удавило у Ибру

Пошто је тога дана Ибар био надошао, па је носио пуно дрва и разне грађе Иван Манојловић је пошао да хвата дрва која је река носила. Успут је у парку наишао на 10-то годишњег Петра Милановића, који је из дечије радозналости пошао на реку да види како овај хвата дрва пливајући по води. Када су дошли на мост преко кога прелази шумска железница, Иван је сишао у воду, а дечак је

остао на мосту. Он је ухваћена дрва додавао дечаку на мост па их је овај односно на обалу. То је учинио два пута, а када је пошао да и трећи пут пренесе дрва помутила му се свест и он је пао у набујалу реку. Када је ово видео Манојловић је одмах побегао није ни покушао да дечака спасе. Истог дана је ухваћен и стављен у притвор. Леш још није пронађен. Истрага је у току.

АНЕГДОТЕ

Изненађење

Међу Хајановим делима има једно које носи чудан назив — „Симфонија изненађења“. Ево како је оно наотало.

Хајан је приметно ла на његовим концертима многи слушаоци, а нарочито жене, воле да дремују, па чак и да спавају. Да би им доскочио, компоновао је ову симфонију, која је заиста симфонија изненађења, јер наједном, усред пријатне и тихе музике, кад се томе нико не надје, одједном громогласна удари у бубњарство, ово би тргло уснуле „љубитеље“ музике и они би онда до краја пажљиво саслушали комад...

ПРОЗ ПРАДА

Биоскоп „Сутјеска“ у 17 и 20 часова.

- 24—26 „Човек из пушке“ (Амерички и боја)
- 28—30 „Побуна на Кејву“ (Амерички у боји)

Биоскоп „Липов лад“ Матарушка Бања

- 25 и 26 „Будимпештанско пролеће“ (Мађарски)

Сала Аматерског позоришта — Омладински фестивал

Четвртак — 23 мај Припадници ЈНА гарнизона — Краљево

- 1. „Светски рат“ комедија у једном чину од Б. Нушића.
- 2. Рецитације и народне песме, Бачка дружина из Гимназије
- 3. Народне песме и игре.

Петак — 24 маја Културно-просветно друштво „Магнохром“

- „Људи“ драма у три чина од В. Суботића,

Субота — 25 маја Бачка дружина Угоститељске школе из Врњачке Бање

- 1. „Печалбари“ драма у четири чина од А. Панова

2. Рецитације, народне песме и игре.

Недеља — 26 маја Бачка дружина Индустриске школе „Стеван Филиповић“

- 1. „Свети пламен“ драма у три чина од Вилијам Сомерсет-Моаме

Демурина апотека

- Од 25—1 VI „Прва народна“

Музеј

- Понедељком затворен. Уторком и четвртом од 8-12 и од 15-17 ч.
- Средом, петком и суботом од 8-12, недељом од 9-12 и од 15-17 ч.

Мон стоп продавница

- Продавница „Ослобођење“ улица Лењинова број 27 отворена је од 6,30-19 ч.

„Задругар“

- Продавница улица Омладинска број 25 отворена је од 6-19 час.

Библиотека

- У Омладинској улици ради сваког дана од 8 — 19 часова.
- Књиге се издају сваког дана сем недеље од 10 — 12 и од 16 — 19 ч.

Возови: полазак из Краљева.

- За Београд: 3,17 (брзи)-7,09-14,07-22,24 (путнички).
- За Скопље: 2,09 (брзи)-7,00-14,05-21,40 (путнички).
- За Чачак: 3,10-14 (локал)-7,10-15,25-22,12.
- За Сталаћ: 4,58-14,00-22,30.
- За Богutowачку Бању: 4,30 (локал)-15,15 (локал)
- За Крушевац: 15,10 (локал).

Аутобуси: полазак испред хотела „Париз“.

- За Крушевац: 9-16 (полази испред „Париза“.)
- За Чачак: 9,30 - 17,30 (испред „Париза“.)
- За М. Бању: 8-11-14-17,30 (полазак испред „Стотекса“ улица Хајдук Вељкова).

ВЕЛИКА ШАНСА ЈЕ ПРОПАЛА...



БУДУЋИ ШОФЕРИ: Полазници курса за шофере аматере у Фабрици вагона спремају се за испите.

Првенство краљевачког центра

ТЕКСТИЛАЦ ВЕРОВАТНО ПРВАК

ТЕКСТИЛАЦ (НОВИ ПАЗАР) — ГОЧ (ВРЊАЧКА БАЊА) 4:0

Неочекивано лаку победу извојевао је Текстилац из Новог Пазара у првом сусрету за првака Краљевачког центра у фудбалу. Гоч је до ногу тучен - 4:0 (1:0). Ту, нема на први поглед шта да се каже: победа је висока и убедљива. Победник мора да је био много бољи тим. А ипак, није тако, мада се на основу изнетих чињеница само тако може закључити.

Међутим Гоч не само да је био равноправан противник Текстилцу, већ је често био и бољи. Безброј пута навални играчи овог тима успели су да погоде стативе или пречку, али лопта није хтела у гол. За то време Текстилац је савим јефтито, „фрљскама“ постигао четири гола. Чудно, зар не? А ипак је тако. Сви који

ШАХ

СПШ — ШП 5:1

Средња пољопривредна школа у оквиру такмичења поводом Дана младости победила је у шаху Школу ученика у привреди са 5:1. Појединачни резултати: Маринковић-Бинић 1:0, Вучковић-Тодоровић 1:0, Бељаквић-Томашевић 1:0, Јовић-Сувоцесмаковић 0:1, Хоџић-Миладиновић 1:0, Ђорђевић-Пауновић 1:0.

ДОЗНАЈЕМО

Прошле недеље на стадиону Локомотиве одржан је необичан атлетски двомеч: такмичили су се Душко Поповић, атлетски тренер Металца, и Миодраг Говедарица, активни атлетичар истог клуба. На опште изненађење убедљиву победу је однео знатно старији Душко Поповић, мада се већ 15 година не бави активно атлетиком. Ево његових резултата: 60 м: 7,6; скок у даљ из места: 2,70 м; бацање кладива: 39 м. У све три дисциплине Говедарица је имао слабије резултате. Дакле — 3:0 за Душка Поповића.

Клуб у малом рукомету формиран је и при фабрици вагона. У њега се учланио велики број младих радника. Пре неколико дана отпочели су први тренинзи, којима руководи фудбалер Локомотиве Милић.

Шеснаестогодишњи ученик Гимназије из Краљева, Томислав Младеновић родом из Подунавца, бацао је недавно јуниорску куглу 14,05 м! То је одличан резултат, поготову што се Младеновић раније није бавио атлетиком.

Јован Тодоровић, члан шах клуба Слога, пласирао

су посматрали ову утакмицу једнодушни су у оцени да је и Гоч могао да буде победник са истим резултатом.

Текстилац је практично већ првак. Додуше постоје још извесне шансе за Гоч, али оне ће вероватно и остати само шансе...

Такмичење у част дана младости

Поводом Дана младости, Срески савез спортова у Краљеву организовао је спортска такмичења радничке, средњешколске и сеоске омладине у фудбалу, малом рукомету, кошарци, одбојци, стоном тенису и шаху.

Организацији ових такмичења пришло се прилично касно па су она, организована на брзину промашила свој циљ. Гостујуће екипе у већини случајева нису излазиле на терен, па су домаћи клубови добијали утакмице без борбе. Поред тога, није се знало тачно каде ко и где игра. До душе треба истаћи да су делимично неуспеху ових широко замисљених такмичења допринеле и лоше временске прилике.

РЕЗУЛТАТИ: фудбал: Гимназија-СПШ 6:1, Фабрика вагона-Гарнизон 1 3:1, Индустриска школа-Магнохром 3:0 (п.ф.) СЕШ-Каблар 6:5, Занатлија-Гар-

се за финале првенства Србије у шаху. Он је у првој групи полуфиналног турнира у Београду заузео друго место. Занимљиво је да Тодоровић у првих шест кола није успео да освоји више од 2,4 поена. Међутим, одличним финишом (у задњем колу нанео је једини пораз Васиљевић) успео је да се пробије у врх. Синђић је, међутим, био слабије среће. И поред одличног финиша, он је због пораза у последњем колу отпао из даљег такмичења.

Миздраковић, лева полутка Слоге, по завршетку овог првенства напустио је свој тим. По свему судећи он ће се пријавити за београдску Црвену Звезду.

Павић Првослав, који је познат са врло добрим резултатима на дугим пругама, почео је понова да тренира за свој клуб „Металац“.

Михаило Ђорђевић, центархалф Слоге, опростиће се са краљевачком публиком на утакмици Слога — Слобода, у последњем колу Четврте зоне. После тога он ће престати активно да игра фудбал.

ИЗЕНАЂЕЊЕ У ПАРАЋИНУ

Металац други

У Параћину је у суботу и недељу одржан I део екипног сениорског првенства уже Србије у стоном тенису. На првенству су учествовале по две првопласиране екипе из Нишког и Краљевачког потсавеза.

Екипа Металца у саставу: Ашанин, Митровић и Андријашић, била је главни фаворит. Међутим, десило се оно што је мало ко очекивао. Екипа домаћег Борца направила је велико изненађење победивши Металца са 5:4. Јунак овог сусрета био је Ашанин који је добио три партије. Али, он сам није могао ништа да учини. Митровић је играо без тренинга, а Андријашевић се понашао прилично неодговорно.

Други део овог првенства одржаће се у Крушевцу почетком септембра. Технички резултати: Металац-Ћуприја 5:0, Борац-Трговачки 5:4, Металац-Трговачки 5:1, Борац-Ћуприја 5:0, Металац-Борац 4:5, Трговачки-Ћуприја 5:1.

рнизон II 3:0 (п.ф.), Жича-Рибница 3:4, Сирча-Опљанићи 3:0 (п.ф.), Јарчујак-М. Бања 3:0 (п.ф.), Адрави-Грдица 2:2 (Због мрака утакмица прекинута, тако да победник није одлучен. Ученици у привреди и установе су дисквалификовани.) Такмичење у коме је узела учешћа 21 екипа се наставља. Финални сусрет одржаће се 26 маја.

РУКОМЕТ: Учествују само четири екипе: Гимназија, Економска школа Фабрика вагона и ЕСШ. Гимназија и Индустриска школа су се пласирале у финале без борбе.

ВЕСТИЛОГАБАЈИ

Рашка: Задругар (Рвати) — Ибар (Варево) 7:1. Пријатељска фудбалска утакмица.

Нови Пазар: Текстилац — Гоч 1:1. Утакмица подмладака.

Краљево: Средња пољопривредна школа — Магнохром 3:2. Одбојкашки сусрет. Фудбалски сусрет екипа Гимназије и СПШ прекинут код стања 2:1 за Пољопривредну школу, због неспоразума међу играчима Гимназије. Утакмица је играна у оквиру прославе Дана младости Р. Ј.

Врњачка Бања: Велики кошаркашки турнир, који је у част Дана младости организовао општински комитет Народне омладине Врњачке Бање, морао је бити прекинут због неповољних временских прилика. Одиграле су само две утакмице. Борац из Чачка победио је крагујевачког Радничког са 59:43, док је Шумдија из Крагујевца савладала Трстеник са 45:31. Слога из Краљева се пласирала са жребом у полуфинале без игре. Није нам познато да ли ће се турнир наставити.

Мугоша најавио учешће у ноћној трци „Ибарских новости“

Вишеструки шампион Југославије, државни рекордер Велиша Мугоша, најавио је своје учешће у ноћној трци „Ибарских новости“.

Поред Мугоше позвани су атлетичари Крагујевца, Тешовог Ужича и Чачка. Учешћеваће и око 20 домаћих атлетичара. Тркачи ће вечерас (петак) у 19.30 часова кренути од Магнохрома, па ће улицом Октобарских жртвава стићи на Трг Маршала Тита око 19.40 часова.

... Или је то само била једна непотребна амбиција, далеко од могућности да се реализује? Не, то је збиља била велика шанса која је почела да пропада у Скопљу и Струмици, а коначно пропала у недељу, после једне збиља драматичне борбе, којој ни претерано тежак терен није сметао да буде баш то. Слога више ни теоретски не може да буде првак.

Једанаест Слогиних играча, исцрпљених, уморних и црних од шљаке, напустили су у недељу терен, као да су поражени. А, како и не би. После страховитог темпа, на немогуће тешком терену и пораза претвореног такорећи у победу, за свега шест минута изгубити тај драгоцени бод, збиља тешко пада.

Недељни сусрет је био изузетно узбудљив. У 5 минути Скопјај је и искористио зашто Ђорђевића и неоптисност Вукићевића — и затресао мрежу. Неколико минута касније Вукићевић је направио подвиг према коме нико није могао остати равнодушан. А неколико минута касније Соколовићева параболо пала је на стиву. Затим је Скопјај још једном умакао, али није могао ништа. Раднички је нападао, истина не у стилу првака, али онако: шутирати и борити се.

Када је 56 м. Скопјај захватио лопту коју је Вукићевић испустио и затресао понова мрежу, веровало се да је дерби добио борбенији тим. Одмах после тога Марковић је продирао, прелазећи вешто збуњене играче Радничког. Шут није био јак, али тако изведен да је Стефановић морао да капитулира. Марковића нико није могао да украти, ни остале

такође. Голман гостију је још два пута вадио лопту из мреже, а што то није учинио још неколико пута има да захвали Соколовићу и Вулетућу... И тако све до оног 85 минута, када је Скопјај још једанпут ступио на сцену. Тада је све било изгубљено.

Раднички је ипак заслужено освојио бод који му је осигурао прво место. Добра је то екипа, дисциплинована и борбена, али без неког већег фудбалског знања. Имају једног Скопјајца, а то је довољно.

Иако без пет (!) стандардних првотимаца Слога је показала да је ипак могла да буде првак. У техничком погледу надвисила је свог недељног противника. Показала је више маште и смисла за колективну игру.

Али јадиковке не помажу. Треће место је неуспех за Слогу. Лето наилази и треба га искористити за сређивање унутрашњих прилика у клубу, па да најесен опет све буде добро.

Б. Ђорђевић

Крагујевачки потсавез

Локомотива испада

Локомотива је у недељу катастрофално поражена у Ћуприји са 4:0. Тиме су њене шансе за опстанак у Потсавезу умањене. Све ће зависити од недељног сусрета у Титовом Ужицу.

Но, иако изгуби ову утакмицу постоји могућност да Локомотива и даље остане члан потсавеза, пошто се проносе вести да ће се он поделити у два дела.

ПОРАЗ И КОД КУЋЕ

„14 Октобар“ (Крушевац) — „Ибар“ 10:8

Првенствени меч источне групе за првенство НРС није испунио очекивања симпатизера. Од гостију се очекивало много више обзиром да у њиховој екипи има неколико одличних боксера а међу њима и првак ФНРЈ Стојановић. Најлепше борбе су пружио Васиљевић и Дробињаковић. Јовановић је у борби са државним прваком био равномеран све до оног момента када је добио ударца у браду од кога је пао на под. Судија је погрешно што Стојановићу није дао једну јавну опомену ради нечистог бокса. У подмлађеној екипи „Ибар“ истакли су се и пријатно изненадили Смиљковић и Дробињаковић II који се са искусним Трипковићем боксовао нерешено.

О њима се мало зна

Мотоциклизам је у Краљеву замро и тек пропагандна трка другог маја оживела је поново тај спорт у граду. У недељу, 19 овог месеца одржана је пропагандна трка у Крагујевцу на којој је поред такмичара из Крагу-

јева, Чачка, Раковице и Краљева учествовао аугогодишњи шампион мотоциклизма Славко Барбарић.

Од наших возача учествовали су Миодраг Качамаковић, Станко Богосављевић и Вита Миланчевић. Најбоље се пласирао Качамаковић Миодраг који је заузео треће место у категорији 125 кубика, док је Станко Богосављевић после другог пада услед озледе одустао од даљег такмичења, такође и Вита Миланчевић на машини, због квара.

Б. Павовић

Јединствена лига

Жича—Борац 5:3, Полет—Партизан 3:0, Радник—Напредак (ДГ) 4:4. Хајдук—Напредак (Ч) 0:0 и Ц. Застава 3:1.

1. Напредак (ДГ)	14	10	3	1	53:19	23
2. Борац	14	7	4	3	30:25	18
3. Хајдук	14	4	8	2	30:23	16
4. Партизан	14	6	2	6	27:27	14
5. Жича	14	6	2	6	32:40	14
6. Ц. застава	13	5	3	5	25:33	13
7. Радник	14	4	3	7	31:30	11
8. Напредак (Ч)	14	4	3	7	32:34	11
9. Полет	13	3	4	6	27:30	10
10. Гружа	14	3	2	9	19:46	8

Надибар

Слога—Рулар 5:0, Напредак (В)—Млади Радник 3:0 и Омладинца—Занатлија 0:1.

Подибар

Шумадинач—Борац 0:1 и Ласта—Јединства 2:0